

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

I. Tolle filium tuum vnigenitum quem diligis Isaac.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

I o solutus rursus me improlem gemo. Non
 usque aded filij orbitas ante luctuosa fuit,
 quam nunc experto mihi. Nondum fructu
 filij saucius, eum ignorabam, quo carebam.
 Nunc autem & naturæ obligarur, & amoris
 ut quasi clauo confixus interemptions dolo-
 rem non fero. Cur tandem, cur qui me, ut ge-
 nitor essem, patricidium iubes admittere?
 Quid me partu delectari docuisti, an ut dein-
 de lugere doceres? quid amorem, mœnore cõ-
 muras? quid ex amore lamenta concinnas?
 Illiusne filij sanguine dextram inquinabo, pro
 quo toties ego tibi manus extendi? Patrijne
 supplicationibus ante susceptis, patrem ad
 filij interemptions obarmas? Domine pro-
 missa tua respice. Cui hæredem promiseras,
 eum hæredi percussorem submittis? quem
 te largitus eras successorem, mactari pos-
 cis? Ecce tibi filii, necum nuptiales epulas &
 thalamum agitabam animo, ignorans te cha-
 rissimum igni ferroque ali. En aram pro
 thalamo, pro igne nuptiali, aræ flamma. Vti-
 nam nunquam filium rogassẽ! utinam mea
 generandi vota nulla fuissent! utinam par-
 tum inopinatum nullus vidissem, ut ne ad
 bellum venirem in speratum! & quod mihi
 acerbissimum est omnium, authorem me cæ-
 dis esse iubet, atque à parente filium iugula-
 ri peroptat videre. Saltẽ hostium manibus
 dedatur, hostes iugulum petant, eadẽ
 perficiat dextera, ab amoris nexibus libera.
 Parcus verò cum sim, id audire non sustineo,
 iugulari nequaquam. Ferrum natura repudi-
 at, ad rem tam atrocẽ fatiscit dextera, oculi
 spectaculum refugiunt; quibus ipse affectibus
 naturam obarmaueris, nosti. Nihil horum ge-
 nerofo Abrahamo aut excedit, aut in men-
 tem incidit, sed cui diuina iussa curæ erant,
 quasi veræ ouis alicuius sacrum exacturus ad
 iugulationem comparabatur, neque ad naru-
 ram, quæ retardaret imperum, conuerteba-
 tur. Silentium igitur subsidio comparans, to-
 tus erat in ijs, quæ Deus imperarat. Faciens
 tam audax Saram celat, neque ad matrem ef-
 fert mandata. Quamobrem? illa quidem,
 inquit, amans Dei est, ego quidem eius ani-

mum suspiciõ, at ingenium vereor. Intueor
 matris in Deum propensionem, ac metuo af-
 fectum in liberos: Dei amans est mulier, sed
 mater est. Mulieres naturæ impotentia deui-
 ctæ, res importuna. Vereor ne pueri furto ma-
 teriam subtrahat obsequedi Deo iubenti; Ve-
 reor ne lachrymis sacra fœdet, ne puero com-
 plorato iniuriam imperanti arroget, ne vul-
 tu contuso sacra dissiciat, Deo quæ vim afferat,
 ne mente infracta, rei tam obstupendæ grati-
 am spoliet. Ego post iugulationem, lamentan-
 tem alloquar, ego colam plorantem hisce ver-
 bis, desine lamentari, ne fle puer um ipsa iu-
 gulatione eohonestatum. Donum erat vltro-
 neum, infans non sine dolore partus. Filium
 non tollit parens, si plus prodest: neque teme-
 re ferrum ijt per mediam sobolem. Ausa sa-
 cram facere dextera, beneficium sponder.
 Quem Deus dedit, repetijt, quem formauit,
 requisit: quem rogatus dederat, rogans re-
 cipit, nec quidquam impedit, quominus red-
 dat cum ita visum erit. Nam qui eam, cum
 non existeret, dedit, vel morte prostratum vl-
 tro dabit. Qui tibi alio effœta matrem esse
 concessit, & puerum iugulatum remitter ad
 vitam. Quodque ad solatium valet pluri-
 mum, o mulier, is cuius in potestate est fili-
 us, ut mactaretur, flagitauit. Vitulum nuper
 obrulisti; Isaac oblato eequid bonorum non
 speres? Tali oratione tamque generosa rati-
 one semper naturæ obloquenti os obstruens,
 mentemque exacuens, ac manum corrobora-
 rans, de suis extractam visceribus victimam
 capit, cursu contendit in montem, pedem se-
 nescentem iuuenili cursu promouet. Natu-
 ram & afflictionem peruincebat affectio, nec
 non pietatis contentio senitam, omniaque pa-
 lam ardori in Deum inflammato cedebant.
 Exsiliabat in montem, sacrificij adiutricem
 victimam ipsam sumens. Ipse enim ignem &
 gladium manu tractabat, lignisque vi-
 ctimarijs Isaacum victimam
 pulcherrimam ag-
 grauabat.